

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 668

гр. София, 14.03.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аделина Иванова

като разгледа докладваното от Аделина Иванова Частно наказателно дело № 20231100201466 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.9 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода (наричан по-долу за кратко Закона).

Производството е образувано по повод отправено от МП на Реп. Унгария искане за провеждане на консултации по делото на Г. П. Н., род. на 26.09.1969г. в гр.Бургас. По същество исканата консултация касае получаване на информация за възможността за приемане на изискуемото Удостоверение и изпълнение на постановената относно горепосоченото лице осъдителна присъда на основание Рамково Решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008г.

Във вр. с горното в постъпилото от издаващата държава писмо изрично се сочи, че лицето Г. П. Н. е осъден с **Решение № 8.В.5/2014/254** на Окръжен съд Кечкемет, потвърдено с **Решение № Vf.II.547/2019/72** на Апелативен съд в Сегед. Отбелязано е и обстоятелството, че за извършени от лицето престъпления, представляващи данъчни измами, измами със социално осигуряване, пране на пари и шофиране под влияние на алкохол, му е наложено наказание 7 години затвор с крайна дата на изпълнение на наказанието 08.11.2026г., като не може да бъде освободен условно.

От така изпратените сведения и на база служебно изисканата от решаващия съд и приложена по делото справка БДС се установява, че лицето Г. Н. е български гражданин, роден в гр.Бургас и притежаващ постоянна адресна регистрация и настоящ адрес в гр.София, респ. СГС се явява компетентният съд по см. на чл.7 ал.1 Закона.

С оглед изискуемата по чл.9 ал.3 от Закона преценка за ресоциализация на осъдения и видно от горната справка БДС, за лицето Г. Н. се установява фактът на семейна обвързаност и родствени връзки, териториално обвързващи го с Реп. България – същият има сключен брак с Ю.Б. (руска

гражданка, за която липсват данни за адрес в страната), пълнолетно дете, майка и 3-ма братя, които също са български граждани. Не се установяват обаче социални, професионални, финансови или икономически обстоятелства, свързващи лицето с Реп. България. Т.е. по мнение на българския съд, възможността за социална реинтеграция в обществото на осъдения Г. Н. се преценява при баланс на горните групи обстоятелства.

На следващо място се отбелязва, че по съдържание действията на компетентния съд в производство по признаване изпълнението на присъдата остават ограничени единствено до проверка за наличието на предпоставките и условията по чл.8, чл.14 и чл.15 от Закона - наличие на съдебен акт, който се отнася за деяние, представляващо престъпление и по българското законодателство; изключенията на двойната наказуемост; наличие на удостоверение по чл.3 от Закона и съответствие на съдържанието му със съдебния акт, както и наличие на отразена в него информация по чл.15 ал.1 т.9 (дали се касае за проведено в Унгария задочно наказателно производство при отсъствие на осъдения, но при спазване на правилата за неговото призоваване и участие на защитник), както и изясняването на останалите, изрично очертани по чл.15 от Закона основания за отказ (основанията са идентични с тези по чл.9 от Рамковото Решение).

С оглед оценка на обстоятелствата, посочени в пар.8 и 9 от мотивите към Рамковото Решение на Съвета, българският съд намира за нужно да Ви уведоми, че престъпленията, за които е осъден Г. Н. от компетентния съд на Реп. Унгария, имат аналог в българския НК. Доколкото обаче липсва описание на конкретните престъпни фактически обстоятелства, то Ви уведомяваме, за законово предвидените в българския НК наказания по основните състави на престъпленията – соченото от Вас престъпление пране на пари би съответствало на престъплението по чл.253 ал.1 НК с предвидено наказание Лишаване от свобода за срок от 1 до 6 години; престъплението данъчни измами евентуално би съответствало на престъплението по чл.255 ал.1 НК отново с предвидено наказание Лишаване от свобода за срок от 1 до 6 години, но задължителен елемент от този престъпен състав е данъчните задължения да са в големи размери; престъплението измами със социално осигуряване евентуално би съответствало на престъплението по чл.255б. ал.1 НК или по чл.256 ал.1 НК, като за първото от тях е предвидено наказание Лишаване от свобода до 5 години, а за второто е предвидено наказание Лишаване от свобода за срок от 2 до 8 години, но и за двата горепосочени престъпни състава българският закон изисква наличие на съставомерния елемент „големи размери на неследващата се парична сума“; престъплението шофиране под влияние на алкохол би съответствало на престъплението по чл.343б ал.1 НК с предвидено наказание Лишаване от свобода до 3 години. Съгласно легалната дефиниция по чл.93 т.14 НК, данъчни задължения в големи размери са тези, които надхвърлят 3 000 лв.

Видно от горното, нито едно от наказанията за сочените от Вас престъпления не предвижда максимален срок от 7 години лишаване от свобода, изключая престъплението по чл.256 ал.1 НК, но на настоящия етап и

при липса на посочени определени факти българският съд не може да прецени дали се касае за това престъпление или за такова по чл.255б. ал.1 НК. Това евентуално би наложило приложение на предвидената в Рамковото Решение възможност за адаптиране (намаление) на наложеното на осъдения наказание от унгарския съд. Също така следва да имате предвид, че българският закон по силата на чл.70 НК допуска възможност за условно предсрочно освобождаване (УПО) на осъдените лица при наличие на доказателства за поправянето им и при фактическо изтърпяване на не по-малко от 1/2 от срока на наказанието, а при опасен рецидив следва да е фактически изтърпяно не по-малко 2/3 от наказанието.

Съгласно българския закон, от наложеното на осъдения наказание следва да се приспадне на осн. чл.59 НК времето на изтърпяване и на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и/или „Домашен арест“ по делото. В тази връзка в изпратеното от Вас писмо липсва информация, с цел преценка на фактически оставащия срок на изтърпяване на наложеното наказание.

Съобразно вероятността на горното (за намаление на наказанието, за УПО и за приспадане на евентуално задържане по делото) и доколкото съгл. чл.17 от Рамковото решение при изпълнение на наказанието се прилага правото на изпълняващата държава, то при едно бъдещо признаване и приема за изпълнение на издадената спрямо Г. Н. присъда и нейното адаптиране към българския закон, практически е възможно остатъкът от наказанието за изтърпяване да е минимален или лицето да бъде освободено условно предсрочно. Последното поставя под съмнение постигане целта на евентуално исканото от Вас признаване, а именно улесняване на социалната реинтеграция и възможност за успешно приобщаване на осъдения към обществото, каквито цели и критерии са регламентирани и в чл.3 и чл.4 т.2 и т.6 от Рамковото Решение. Т.е. българският съд изразява готовност да разгледа по същество отправено от Вас искане, ведно с нужното удостоверение, за приемане и изпълнение на постановената по този случай присъда, но при съобразяване на всички горепосочени разяснения.

Доколкото производството по настоящото дело касае само и единствено предоставяне по реда на чл.9 от Закона на консултация от българския съд и доколкото по-горе са дадени разяснения по повод искането на издаващата държава, то настоящият съд приема, че предмета на делото е изчерпан и производството следва да бъде прекратено.

С оглед на горното, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ЧНД № 1466/2023г. по описа на СГС, 26-ти състав.

Разпореджането е окончателно.

Да се уведоми издаващата държава, като на посочен имейл да се изпрати в превод даденото от съда становище.

Съдия при Софийски градски съд: _____